

Magyarországon vagyunk néhány millióan, akik jobban aggódunk a menekültekért, mint a határzár hatékonyságáért. Szkeptikus beszélgetőtársaim gyakran kérdik, na jó, de mit lehetne csinálni.

Íme egy nagyon nyers fogalmazvány, tömondatokban (szeretik a fegyveres erők tagjai s a pocakosan díszszemlézők!). Leegyszerűsített kijelentések, de ha az olvasói levelek tömege azt kívánja majd, örömmel kifejtem a bonyolultabbakat - egy másik cikkben.

Itt - önkényesen persze - három időtávra osztom a megtehető, megteendő lépéseket.

I. Rövid táv

1. Megfelelő létszámú ember és technika csoportosítása Röske vagy Szeged közelébe, hogy az érkezőknek ne kelljen négy órát a tűző napon vagy az esőben várni. Ha minden nyálvalás pénztárgép tud közvetlenül kapcsolódni a NAV-hoz, akkor legyen lenn 40 komputer online kapcsolat a rendőrséghez és a BAH-hoz.

2. Egyszer vegyének ujjlenyomatot, ne kétszer.

3. Alkalmazzanak 100 tolmácsot.

4. Alakítsanak ki elviselhető szükségesszállásokat. Budapesten, a Bécsi úton majd egy évtizede áll egy bezárt kollégium. Néhány millióból tűrhető körülményeket lehetne létrehozni benne. Nyilván sok ilyen elhagyott épület van.

5. Vonják be az egyházakat, a Vöröskeresztet és a többi karitatív szervezetet, akár anyagilag is támogatva őket, bízva a sokszorozó hatásban.

6. Folytassák le a menekültügyi eljárást, és tegyék világossá a továbbmenni szándékozókknak, hogy úgyszólván küldik őket, hiába utaznak tovább.

7. Ne zárkózzunk el a Dublini rendelet érdemi alkalmazásától. Ha a 4,5 milliós Libanon tud gondoskodni 1,2 millió menekültől, akkor a majdnem tízmillió Magyarországon - amely millióárdokért épít játékvastat két, részben azonos nevű falu között - tudjon gondoskodni annak a tizedéről.

8. A menekültnek elismert személyt tanítsuk meg magyarul, mégpedig gyorsan. (Ne neki kelljen a csekély integrációs támogatásból fizetnie a nyelvtanulását, mint most).

9. Azt, akiről kiderül, hogy nincs szüksége védelemre (csak menekültnek hazudta magát), mielőbb reptessük/vonatoztassuk/buszoztassuk haza!

NAGY BOLDIZSÁR:

Van megoldás!

Menekültügyi javaslatok rövid és hosszú távra

II. Középtáv

1. Alakítsák ki azt a mentalitást, amely a külföldiben nem veszélyforrást lát, hanem lehetőséget, megértve, hogy ellenkező esetben honfitársainkat is ellenségesen fogják fogadni, holott ők is jó szándékokkal vándorolnak az EU-n belül és Észak-Amerikába.

2. Vegyék komolyan a vallásszabadságot. Az iszlám bevett vallás. Hagyják abba a nyílt vagy burkolt gyalázását. Mi, keresztények rengeteg bűnt követtünk el vallásaink nevében. (Mindenekelett a katolikusok a protestánsok írmagját is ki kívánták irtani, ugye?) Mégsem szeretnénk, ha vallásainkat a vallás nevében vagy védelemje alatt elkövetett bűnökkel azonosítanák.

3. Építsenek ki olyan menekültügyi rendszert, amely nagyobb számú kérelmezővel is tud foglalkozni, s nem túlesni akar a feladaton és megúszni, hanem teljesíteni.

4. Nyomjuk a NATO-t és az EU-t arra, beszéljünk szövetségeseinkkel (ha vannak még) annak érdekében, hogy érdemben oldják meg a szír és a líbiai helyzetet, a polgárháborút a háttérből támogató erők (és államok) rábírásával a támogatás megszüntetésére.

III. Hosszú táv

1. A gazdag („fejlett”-nek a pengés drótot elnézve vonakodva nevezem) világnak be kell látnia, hogy jómód-

ját többé már nem tudja elszigetelni a világ szegényebb felétől, miközben a jómódot nem kis részben a szegényebb fél szegényebben tartásával (alacsony munkabérek, előnytelen kereskedelmi feltételek, különösen hátrányos szabadalmrendszer, tudásmonopolizálás) hozza létre-újítja meg.

2. A fejlődő világ nettó népszaporulata naponta 244 ezer ember, a fejletté 4 ezer. Ebből az következik, hogy az előbbiben 14-18 év múlva naponta negyedmillió új állásnak kellene teremtenie. Ha ez nem jön létre, akkor a potenciális munkavállaló, aki munkanélküli marad (de segélyt nem kap, s „közmunka” - értsd: állami rabszolgamunka - sincs), kézenfogva indulhat el: vagy a fejlett világ vagy a polgárháborút kiobbantató fenntartó, falvakat lemészároló banditizmus (Boko Haram, IS) felé.

Szerintem mindenkinek jobb, ha az előbbit választja.

Persze még jobb, ha a fejlett világ érdemi segítségével élhető világot teremtenek ott.

Ki akarna az esős-unalmas Brüsszelben élni, ha az örök napsütéses, gyönyörű Ruandában is - veszélytelenül - élhetne?!

Fekete Szilvia: Trollibusz-végállomás